

til Tidsfristen til at være gældende ogsaa for de allerede bestaaende Banker.

Et meget væsentligt Punkt er Spørgsmaalet om Bankens disponible Beholdninger, dels Kassebeholdning, dels Aktiver af en saadan Art, at de kan betragtes omtrent som lige saa likvide som kontante Beløb. Spørgsmaalet er, hvor stort et Beløb af denne Art en Bank bør være forpligtet til at ligge inde med. I tidligere Forslag har der været nævnt 5 pCt. af Bankens samtlige Gældsforpligtelser; men det vil være naturligere at sætte den paabudte Kassebeholdning i Forhold til de i Banken indestaaende Tilgodehavender, der kan udtages paa Anfordring, idet det i kritiske Tider er den Slags Gældsposter, som bringer Fare for Bankens Likviditet. Det foreslaas nu, at Beløbet skal være 15 pCt. af Anfordringsgælden, saaledes at disse 15 pCt. omfatter dels den egentlige kontante Beholdning, sammen med hvilken ligestilles Fordringer, der kan kræves umiddelbart betalt af Nationalbanken, og dernæst, som det er udtrykt, andre sikre, let sælgelige, ubelaante Kreditmidler og andre Værdipapirer. Om dette Spørgsmaal var der i det andet Ting en Del Diskussion, og der var stillet et Ændringsforslag, gaaende ud paa at affatte Regelen noget anderledes. Jeg kan imidlertid ikke se, at det ret vel er muligt at formulere nogen paa en Gang bestemtere og samtidig dog tilstrækkelig elastisk Forskrift angaaende dette Forhold. Jeg gør opmærksom paa, at i Anledning af denne Forhandling fandt jeg det rigtigt udtrykkelig at indføje en Bestemmelse i Lovforslaget, som fastslaar Bankspektørens Ret til at undersøge og kritisere Bankens Stilling med Hensyn til de Værdier, som Banken opgiver at have disponible til Fyldestgørelse af den givne Forskrift, saaledes at hans Afgørelse af, hvorvidt disse Midler er tilstrækkelig sikre og let realisable, vil være bindende for Banken, medmindre den finder Anledning til at appellere hans Kendelse til Ministeren.

Med Hensyn til Kontrabøger er Forholdet det, at ifølge Loven af 1880 er der en Del Banker, som allerede den Gang havde og vedblev at have Ret til at udstede Kontrabøger, ganske svarende til Sparekassebøger. Senere har der fra Administrationens Side været en betydelig Vaklen med Hensyn til at give Banker Tilladelse til at opnaa Stempelbegunstigelse for saadanne Bøger. Lovforslaget her gaar ud paa at give Bankerne i Almindelighed den samme Ret til at ud-

stede Kontrabøger af samme Art som de saakaldte Sparekassebøger, nemlig Bøger, hvori der kvitteres for Ind- eller Udbetalinger ved Til- eller Afskrivning i Bogen, saaledes at Banker skal have den samme Adgang til at opnaa Stempelbegunstigelse for disse Bøger, som Sparekasserne har for deres Kontrabøger. Deraf følger paa den anden Side, at naar en saadan Begunstigelse gives Bankerne, maa de med Hensyn til deres Kontrabøger være underkastede de samme Bestemmelser, som gælder for Sparekassebøger.

Jeg skal endnu nævne, at der er et Punkt, som ogsaa gav Anledning til nogen Diskussion i det andet Ting, nemlig en Bestemmelse, der findes i begge disse Lovforslag, og som gaar ud paa, at i det Tilfælde, at en Debitor, for hvis Forpligtelse en eller flere Kautionister hæfter, udebliver med Renter eller Afdrag, skat indend den næste Termin Sparekassen eller Banken give Kautionisterne Underretning derom. De fleste har vistnok haft Lejlighed til enten personlig at erfare eller høre af andre, at det kan passere, at en Mand, der er gaaet i Kaution, bliver overrasket ved, at vedkommende Pengeinstitut, længe efter at han har glemt at han er gaaet i Kaution, kommer og meddeler, at han skal betale ikke blot Beløbet, men oven i Købet paaløbne Renter for længere Tid. Dette er en Uting som der er al Grund til at værne Kautionisten imod. Men paa den anden Side maa det ganske vist erkendes, at dette egentlig er en Forskrift, som hører hjemme i den almindelige Civillovgivning, og der er nærmest ved en tilfældig Anledning, at denne Bestemmelse er kommet ind særlig i Sparekasseloven og derefter ogsaa Bankloven. Jeg har imidlertid ment i Betragtning af, at man fra forskellige Sider har lagt Vægt paa denne Bestemmelse at burde bibeholde den, og den er nu blevet formuleret saaledes, at den antagne lig gør Ret og Skel til begge Sider.

Jeg skal til sidst kun omtale, at Lovforslaget medfører, at der ansættes en Bankspektør, som faar lignende Funktionen og lignende Myndighed overfor Bankerne, som Sparekasseseinspektøren har overfor Sparekasserne. Da det imidlertid maa siges, at Bankspektørens Hverv om den Art af økonomiske Forhold, som han faar at tumle med, gennemgaaend er en Del vanskeligere og stiller større Fordringer til vedkommendes Kvalifikation end Stillingen som Sparekasseseim-